

تراز تجاری دولت آمریکا ۲۲ درصد منفی شد، راز کوتاه‌آمدن ترامپ جلوی چین علی‌رغم ادعاهای بزرگش اینجاست

شکست جنگ تعرفه‌ای

مهدی عبداللهی دبیر گروه اقتصاد

دوم آوریل ۲۰۲۵ یا همان سیزدهم فروردین سال جاری بود که دونالد ترامپ با اعلام بزرگ‌ترین جنگ تجاری علیه همه شرکای تجاری و حتی متحدان سیاسی و امنیتی خود، از آن به‌عنوان «روز آزادی» یاد کرد. او گفت اکنون بالاخره زمان آن فرا رسیده که آمریکا مقداری از آن پول و احترام را پس بگیرد. یکی از عظیم‌ترین تعرفه‌ها در جنگ تجاری ترامپ، علیه چینی‌ها بود. ترامپ ابتدا از اعداد پایین‌تر شروع کرد و سپس تا تعرفه ۱۴۵ درصدی بر کالا‌های چینی پیش رفت. متقابلاً پکن نیز اعلام کرد بر واردات کالا از ایالات متحده تعرفه ۱۲۵ درصدی اعمال می‌کند. پس از آن، یک تنش‌زدایی شکننده بین دو کشور برقرار شد و طرف مقرر کردند تعرفه‌های ایالات متحده بر محصولات چینی به ۳۰ درصد و تعرفه‌های چین بر کالا‌های آمریکایی به ۱۰ درصد کاهش پیدا کند. به نظر می‌رسید همه چیز برای مدت‌ها تمام خواهد شد اما حدود دو هفته پیش چین اعلام کرد ممنوعیت‌ها و محدودیت‌های جدیدی بر صادرات خاک‌ها و عناصر کمیاب معدنی اعمال می‌کند. در مقابل نیز، ترامپ اعلام کرد علاوه بر لغو دیدار با رئیس‌جمهور چین، از اول نوامبر، تعرفه جدید ۱۰۰ درصدی بر واردات از چین اعمال خواهد کرد.

اما حالا دو طرف از توافق جدیدی خبر می‌دهند که بر اساس آن، دو رئیس‌جمهور با هم دیدار خواهند داشت، آمریکا از تعرفه‌های جدید صرف‌نظر می‌کند، در مورد تیکت‌ناک توافق خواهد شد و چینی‌ها به خرید سوپای آمریکا ادامه خواهند داد. عقب‌نشینی دونالد ترامپ حالا به موضوع مهمی در سطح رسانه‌ها تبدیل شده است. به نظر می‌رسد این عقب‌نشینی، دلایل متعددی دارد. اول اینکه، ترامپ تصور نمی‌کرد چینی‌ها واکنش شدیدی به اقدامات وی بدهند و مثل کره جنوبی و ژاپن و اتحادیه اروپا راضی به توافق بدون قیدوشرط می‌شوند. مورد دوم اینکسه، ترامپ فکر می‌کرد در کوتاه‌مدت می‌تواند زنجیره تأمین که قبلاً به چین رفته بود را سریعاً جایگزین کند. مورد سوم اینکه، همزمانی جنگ تعرفه‌ای وی با جنگ روسیه هم مزید بر علت شده است. مجازات تعرفه‌ای ترامپ علیه متحدان قدیمی و فشار بر آنها برای نخریدن نفت از روسیه موجب شده برخی هم پیمانان قدیمی آمریکا به سمت چین بلغزند. در نهایت اینکه، ترامپ با ممنوعیت صادرات خاک‌های کمیاب از سوی چین، حساسی غافلگیر شد و توافقی را به درگیری ترجیح داد.

دیدار دو رئیس

آن‌طور که رسانه‌های آمریکا گزارش کرده‌اند، مذاکره‌کنندگان آمریکایی و چینی آخرین دور مذاکرات خود را در کوالا لامپور، پایتخت مالزی که اولین مقصد سفر دیپلماتیک ترامپ به آسیا است، برگزار کردند. وزیر خزاندهاری آمریکا اعلام کرد آمریکا و چین بر سر چهارچوب یک توافق تجاری بالقوه به توافق رسیده‌اند که در دیدار رهبران دو کشور مورد بحث قرار خواهد گرفت. اسکاوت بسنت به شبکه خبری سی‌بی‌اس آمریکا گفت که این شامل «توافق نهایی» در مورد فعالیت‌های تیکت‌ناک در آمریکا و تعویق کنترل‌های سخت‌گیرانه‌تر چین بر مواد معدنی کمیاب می‌شود. او همچنین گفت پیش‌بینی نمی‌کنند تعرفه ۱۰۰ درصدی بر کالا‌های چینی که توسط دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا تهدید شده است، اجرایی شود. طبق اظهارات مقامات آمریکایی، پس از این توافق چین خرید قابل توجهی سوپا از آمریکا را از سر خواهد گرفت. طبق اظهارات مقامات دو کشور قرار است ترامپ و شی جن پینگ روز پنجشنبه در کره جنوبی با یکدیگر دیدار کنند.

این پیشرفت آشکار در جریان اولین مرحله از تور دیپلماتیک یک‌هفته‌ای ترامپ در شرق آسیا حاصل تنش‌هایین دو اقتصاد بزرگ جهان را پس از هفته‌ها اقدامات تنش‌زا علیه یکدیگر کاهش داد. به گفته وزیر خزاندهاری آمریکا مذاکره‌کنندگان دو کشور به یک چهارچوب اساسی برای دو رئیس‌جمهور که پنجشنبه دیدار خواهند کرد، رسیده‌اند. برلین اساس، اولاً تعرفه‌های ۱۰۰ درصدی بر کالا‌های چینی که ترامپ قبلاً تهدید کرده بود، عملاً از دستور کار خارج می‌شود.

اکنون همه نگاه‌ها به دیدار موردانتظار بین ترامپ و شی جن پینگ، رهبر چین، در کره جنوبی در روز پنجشنبه دوخته شده است؛ دیداری که از همین حالا با سوالاتی در مورد احتمال وقوع آن مواجه شده است. این دیدار که اولین دیدار این دو نفر در دوره دوم ریاست جمهوری ترامپ است در حاشیه اجلاس سران سازمان همکاری اقتصادی آسیا-اقیانوسیه برگزار خواهد شد.

دعوی عناصر کمیاب

اختلافات بین دو کشور در ماه سپتامبر به سرعت افزایش یافت، پس از آنکه ایالات متحده فهرست سیاه صادراتی خود را گسترش داد تا دسترسی تعداد بیشتری از شرکت‌های چینی به فناوری آمریکایی را محدود کند، در اقدام متقابل، چینی‌ها هم دو هفته پیش اعلام کردند علاوه بر هفت فلزی که در آوریل اسمال ممنوعیت صادرات آن‌ها را اعلام کرده بودند، کنترل صادرات پنج فلز کمیاب را نیز افزایش می‌دهند. پنج فلزی که به این فهرست اضافه شده‌اند عبارتند از هولیموم، اربیم، یوروپوم و ایتربیم. هفت ماده معدنی که چین اوایل اسمال محدودیت‌های صادراتی بر آن‌ها اعمال کرده بود نیز عبارتند از: ساماریوم، گادولینیم، تریم، دیسپروزم، لوتیتیم، اسکاندیم و ایتربیم. چین اکنون محدودیت‌های صادراتی برای ۱۲ مورد از آن‌ها دارد. علاوه بر این، حدود دو هفته پیش چین محدودیتی‌هایی را بر صادرات تجهیزات فنی تخصصی مورد استفاده برای پالایش فلزات خاکی کمیاب اعمال کرد. تا قبل از توافق اخیر (توافق اولیه) دو کشور قرار بود این محدودیت‌ها از اول دسامبر به اجرا دربیاید، گفته می‌شود چنین پیش از ۹۰ درصد از عناصر خاکی کمیاب فرآوری‌شده و آهن‌ری‌های خاکی کمیاب جهان را تولید می‌کند. بسیاری از آن‌ها مواد حیاتی در محصولاتی از وسایل نقلیه الکتریکی گرفته تا موتورهای هواپیما و رادارهای نظامی‌اند. همچنین این عناصر از پزل‌های خورشیدی گرفته تا گوشی‌های هوشمند نیز استفاده می‌شوند و همین امر عرضه آن‌ها به تولیدکنندگان آمریکایی را به یک عامل چانه‌زنی کلیدی برای چین تبدیل کرده است.

لازم به ذکر است آخرین باری که پکن کنترل صادرات را تشدید کرده بود، بسیاری از شرکت‌های آمریکایی که به این مواد وابسته بودند، به سیاست‌های تجاری ترامپ اعتراض کردند. بسنت، وزیر خزاندهاری آمریکا روز یکشنبه در یک برنامه خبری دیگر به نام «این هفته» گفت که چین «این موضوع را به مدت یک سال به تعویق خواهد انداخت تا آن را دوباره بررسی کند.»

دعوی سویایی

موضوع دیگری که آمریکا و چین بر سر آن توافق کرده‌اند، ادامه خرید دانه سوپا از آمریکا است. به گفته رسانه‌های آمریکایی، پکن با توقف خرید دانه سوپا از آمریکا، به بخش کشاورزی آمریکا ضربه سختی وارد کرد. چین بزرگ‌ترین مشتری دانه سوپای آمریکا است و نیمی از کل صادرات ۲۴ میلیارد دلاری این محصول در سال ۲۰۲۴ را وارد می‌کند. بسنت پس از دیدار با گروه مذاکره‌کنندگان چینی گفت: «فکر می‌کنم ما یک چهارچوب بسیار موثری برای بحث‌ه‌بران در روز پنجشنبه داریم.» وزیر خزاندهاری آمریکا گفت پیش‌بینی می‌کند آتش‌بس تعرفه‌ای با چین پس از تاریخ اقتصای آن

تراز تجاری دولت آمریکا ۲۲ درصد منفی شد، راز کوتاه‌آمدن ترامپ جلوی چین علی‌رغم ادعاهای بزرگش اینجاست

در اول نوامبر تمديد شد و چین پس از اینکه در ماه سپتامبر هیچ سوییایی از آمریکا نخرید و در عوض این محصول را از برزیل و آرژانتین تهیه کرد، خرید قابل توجهی از سوپای آمریکا را از سر بگیرد. وی گفت، کشاورزان سوپای آمریکایی «پس از اعلام شرایط این توافق، نسبت به آنچه در این فصل و فصل‌های آینده برای چندین سال اتفاق می‌افتد، احساس بسیار خوبی خواهند داشت.»

دعوی تیک‌ناکی

به گفته وزیر خزاندهاری آمریکا، دو طرف بر سرر شبکه آمریکایی پلنفرم تیک‌ناک توافق کرده‌اند و ترامپ و شی جن پینگ قرار است «این معامله را روز پنجشنبه به سرانجام برسانند.» ایالات متحده مدعی است به دلیل نگرانی‌های امنیت ملی، تلاش می‌کند تا عملیات این اپلیکیشن در آمریکا را از شرکت مادر چینی، جدا کند. پیش از این به تیک‌ناک گفته شده بود باید فعالیت‌های خود در آمریکا را واکاژ کند یا با خطر تعطیلی مواجه شود؛ اما ترامپ چهار بار اجرای این ممنوعیت را به تعویق انداخته تا مذاکرات را تسهیل کند و مهلت را دوباره تا دسامبر تمديد کرده است. کاخ سفید ماه گذشته اعلام کرد شرکت‌های آمریکایی الگوریتم تیک‌ناک را کنترل خواهند کرد و آمریکایی‌ها شش کرسی از هفت کرسی هیئت مدیره این اپلیکیشن در آمریکا را در اختیار خواهند داشت. درحالی‌که ترامپ در دوره اول ریاست جمهوری خود خواستار ممنوعیت تیک‌ناک شد؛ اما از آن زمان مسیر خود را تغییر داده است.

مشت در مقابل مشت!

از زمان ورود مجدد ترامپ به کاخ سفید، او تعرفه‌های گسترده‌ای را بر واردات از کشورهای مختلف اعمال و تهدید کرده، با این استدلال که این سیاست به تقویت تولید و مشاغل در ایالات متحده کمک خواهد کرد. اعمال تعرفه‌ها منجر به توافق بسیاری از کشورها، از جمله انگلیس، کره جنوبی و ژاپن با ایالات متحده شده است. ژاپن برای جلوگیری از اقدامات تعرفه‌ای ترامپ علیه صادرات این کشور به آمریکا، وعده سر مایه‌گذاری ۵۵۰ میلیارد دلاری به ترامپ داده است. در ماجرای مشابهی، دونالد ترامپ از کره جنوبی نیز خواست رقمی معادل ۳۵۰ میلیارد دلار را به‌عنوان سرمایه‌گذاری مستقیم در اقتصاد ایالات متحده تعهد کند. به گفته کارشناسان، این اقدام می‌تواند کره جنوبی را تا مرز بحران مالی تازه‌ای شبیه بحران ۱۹۹۷ سوق دهد. ترامپ در سخنرانی اخیر خود مدعی شد: «به لطف توافق‌های تجاری و تعرفه‌ای، ما ۳۵۰ میلیارد دلار از کره جنوبی و ۵۵۰ میلیارد دلار از ژاپن دریافت می‌کنیم. این یک پیش‌پرداخت واقعی است.» این موضوع در حالی از سوی ترامپ مطرح می‌شود که مقامات کره جنوبی روایت دیگری را ماجر داشته و نسبت به این اظهارات ترامپ اظهار تعجب کرده‌اند. همچنین اتحادیه اروپا نیز متعهد به سر مایه‌گذاری ۶۰۰ میلیارد دلاری در چهار سال آینده در آمریکا شده است.

اما شدیدترین تعرفه‌هایی که ترامپ تهدید کرده بود، علیه چین اعمال شده است. پکن نیز با اقدامات خود به این اقدام پاسخ داده است؛ هرچند دو طرف توافق کردند اجبرای این تعرفه‌ها را به تعویق بیندازند و در عین حال به دنبال یک توافق تجاری باشند. روز یکشنبه، خبرگزاری دولتی شینهوای چین اعلام کرد مذاکره‌کنندگان تجاری ایالات متحده و چین در مورد چگونگی رسیدگی به «نگرانی‌های مربوط به خود» به «اجماع اولیه» رسیده‌اند. لی چنگ کانگ، مذاکره‌کننده ارشد تجاری چین که ریاست هیئت چینی به همراه معاون نخست‌وزیر، هه ییفنگ را بر عهده داشت، گفت دو طرف گفت‌وگوهای عمیقی را برای برابری رسیدگی به مسائلی از جمله عوض ویژه‌بندری ایالات متحده بر کشتی‌های ساخت چین، تمديد بیشتر آتش‌بس تجاری، تعرفه‌های فتانتیل و همچنین همکاری در مبارزه با مواد مخدر غیرقانونی و همچنین

کنترل صادرات انجام دادند. لی پس از مذاکرات روز یکشنبه به خبرنگاران گفت چین علی‌رغم موضع سخت‌گیرانه ایالات متحده، در حفاظت از منافع خود قاطع است. شاید بتوان گفت ترامپ تصور اقدامات واکنش‌های جدی و قاطع دولت چین در قبال تهدیدهای جنگ تجاری و تعرفه‌ای را نداشت و تصور می‌کرد چینی‌ها نیز بدون تهدید متقابل، همچون ژاپن، کره جنوبی، انگلیس و اتحادیه اروپا، پاسخ تهدیدهای تعرفه و جنگ تجاری وی را با وعده سر مایه‌گذاری بزرگ در داخل آمریکا و تحقق پروژه «ماکا» جبران خواهند کرد. هرچند ممکن است چینی‌ها هم در نهایت با قیدهای خاصی راضی به سر مایه‌گذاری در داخل آمریکا شوند؛ اما تاکنون هیچ‌یک از قدرت‌های اقتصادی در مقابل ترامپ به اندازه دولت چین ایستادگی نکرده و واکنش سریع نشان نداده است.

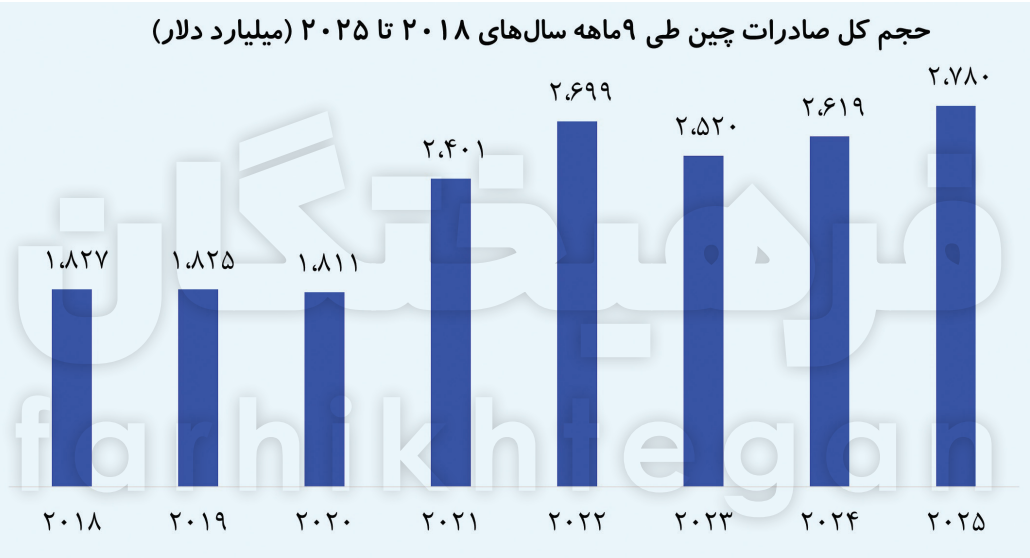
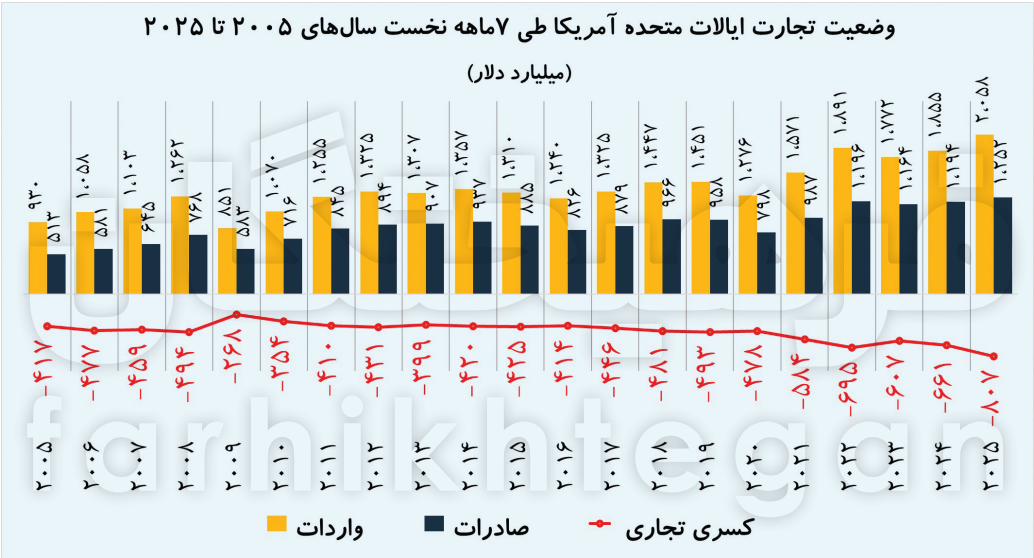
رشد ۶ درصدی صادرات چین با تعرفه ترامپی

سیاست‌های تجاری دونالد ترامپ با هدف زمین‌گیر کردن و وارد کردن شوک کوتاه‌مدت به شرکای تجاری این کشور صورت گرفت و تأکید ترامپ به ویژه روی آن کشورهایی بود که بالاترین مازاد تجاری با آمریکا را داشتند. از جمله این کشورها، چین بود که سالانه حدود ۳۰۰ میلیارد دلار مازاد تجاری با آمریکا داشتند. دولت ترامپ از دوره اول خود وعده به حداقل رساندن این کسری تجاری با چین را داده و برای برخی بخش‌ها تعرفه گامشته و در دولت دوم این مجازات‌های تجاری را تشدید کرد. حاصل این تحولات را می‌توان در حجم تجارت ایالات متحده با چین مشاهده کرد. براساس گزارش‌های اداره آمار آمریکا، در هفت ماهه نخست سال ۲۰۲۵ واردات آمریکا از چین به حدود ۱۹۴ میلیارد دلار رسیده که این مقدار کمترین میزان واردات آمریکا از چین از سال ۲۰۰۹ تاکنون بوده است. همچنین مجموع تجارت دو کشور در هفت ماهه نخست اسمال حدود ۲۵۹ میلیارد دلار بوده که کمترین میزان از سال ۲۰۱۰ محسوب می‌شود. در مجموع، واردات آمریکا از چین در هفت ماهه نخست اسمال نسبت به مدت مشابه در سال‌های ۲۰۲۲، ۲۰۲۳ و ۲۰۲۴ به ترتیب ۲۰، ۴۰، ۱۹ درصد کاهش نشان می‌دهد.

با وجود اینکه آمریکا سهم قابل توجهی در خرید کالا‌های چینی دارد و سالانه بیش از ۵۰۰ میلیارد دلار کالا از چین می‌خرد، اما جنگ تجاری اخیر این کشور علیه چین توانسته روند صادرات چینی‌ها را متوقف کند، به طوری که در ۹ ماهه نخست سال ۲۰۲۵ حجم تجارت چین به دو هزار و ۷۸۰ میلیارد دلار رسیده که ۶ درصد بیشتر از مدت مشابه سال گذشته بوده و یک رکورد تاریخی برای چینی‌ها محسوب می‌شود. آمارها نشان می‌دهد به‌رغم کاهش صادرات چین به آمریکا صادرات چین به کشورهای اروپایی و آسیایی به طور قابل توجهی در سال جاری رشد داشته است.

افزایش ۲۲ درصدی کسری تجاری ترامپ!

دولت ترامپ با وعده محقق ساختن پروژه «ماکا»، خود و مشاوران همواره استدلال می‌کنند که جنگ تعرفه‌ای آن‌ها اقدامی متقابل یا رفتاری منصفانه با کشورهای است که از نظر آن‌ها، دمه‌ها از ایالات متحده سوء استفاده کرده‌اند. وعده ترامپ و تیش از ابتدا این بوده که با مجازات تعرفه‌ای، حجم کسری تجاری این کشور به طور قابل توجهی کاهش خواهد یافت. گرچه با قاطعیت نمی‌توان از آینده صحبت کرد؛ اما آمارهای مرکز آمار و سرشماری آمریکا می‌گوید در هفت ماهه نخست سال ۲۰۲۵ این وعده محقق نشده است. بر اساس این آمار، طی این مدت واردات آمریکا ۲ هزار و ۵۷ میلیارد دلار و صادرات این کشور هزار و ۲۵۲ میلیارد دلار بوده که حاصل، رشد ۱۱ درصد واردات، رشد ۴٫۸ درصدی صادرات و رشد ۲۲ درصدی کسری تجاری این کشور بوده است.

۵۵ درصد دانشجویان انگلیسی هم‌زمان با تحصیل، کار می‌کنند

دانشجویان برای ورود به بازار کار دارند. در بسیاری از نظام‌های رتبه‌بندی بین‌المللی، «ارتباط دانشگاه با صنعت» و «تایید بازار کار آموزش عالی» به‌عنوان شاخص‌های کلیدی ارزیابی عملکرد دانشگاه‌ها مطرح می‌شوند. ایران نیز با ظرفیت بالای نظام آموزش عالی و جمعیت جوان قابل توجه، نیازمند تقویت ارتباط دانشگاه‌ها با بازار کار است. استفاده از تجارب موفق کشور های پیشرو در این حوزه می‌تواند زمینه‌ساز سیاست‌گذاری‌های اثربخش و ارتقای اشتغال دانشجویان و فارغ‌التحصیلان شود. در این راستا، مطالعه سیاست‌های آمریکا، آلمان و انگلیس می‌تواند به شناسایی رهیافت‌های مناسب برای بهبود وضعیت بازار کار در ایران کمک کند.

دانشجویان انگلیسی فقط درس نمی‌خوانند

انگلستان یکی از کشور های پیشرو عضو سازمان همکاری اقتصادی و توسعه (OECD) در حوزه آموزش عالی است. طبق آمار سال تحصیلی ۲۰۲۴-۲۰۲۳، این کشور ۲٫۹ میلیون دانشجوی دارد و ۶۰٫۲ درصد از جوانان ۲۵ تا ۳۴ ساله تحصیلات دانشگاهی دارند. نرخ ورود به آموزش عالی میان جوانان ۱۸ ساله از ۲۴٫۷ درصد در سال ۲۰۰۶ به ۳۸٫۲ درصد در سال ۲۰۲۱ افزایش یافته است. همزمان با مشارکت بالا در تحصیلات دانشگاهی، جوانان انگلیس نرخ مشارکت اقتصادی بالایی نیز دارند؛ در سال ۲۰۲۱، ۲۰٫۲ مشارکت اقتصادی گروه‌های سنی ۲۴ تا ۲۵ و ۳۴ تا ۳۵ سال به ترتیب ۷۵٫۱ و ۹۱٫۴ درصد بوده است. این هماهنگی میان تحصیل و بازار کار، نشان‌دهنده هم‌راستایی نظام آموزش عالی با نیازهای اقتصادی است. نرخ اشتغال فارغ‌التحصیلان در سال ۲۰۲۳ حدود ۸۷٫۷ درصد و طول دوره بیکاری کوتاه است؛ ۷۳ درصد فارغ‌التحصیلان حداکثر یک سال پس از اتمام تحصیل شغل موردنظر خود را پیدا می‌کنند. اشتغال دانشجویان حین تحصیل نیز رشد قابل توجهی داشته است؛ در سال

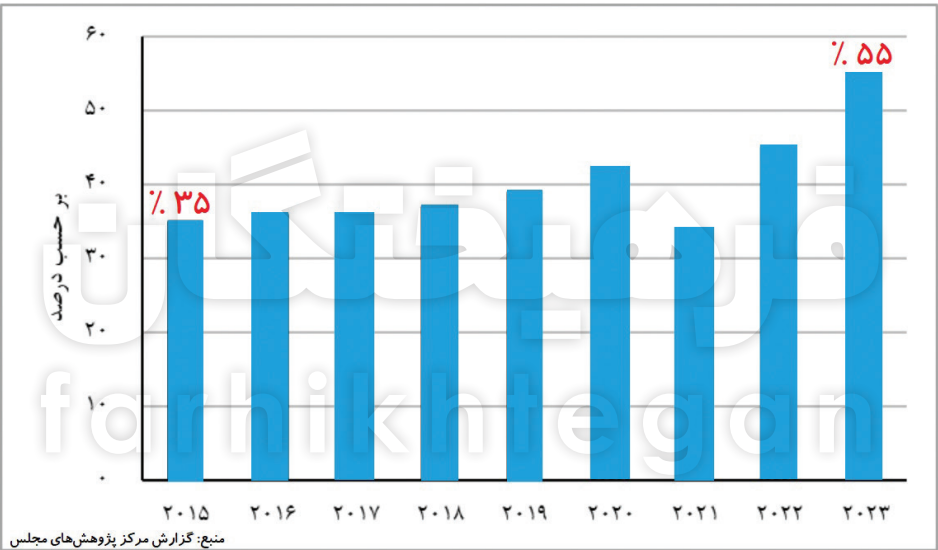
مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارشی با عنوان «مطالعه تطبیقی نقش نظام آموزش عالی در اشتغال‌پذیری و ورود به هنگام جوانان به بازار کار» به بررسی دلایل تأخیر جوانان در ورود به بازار کار را بررسی کرده است. در این گزارش آمده است آموزش عالی یکی از مهم‌ترین نظام‌های اجتماعی است که افراد اغلب در دوره جوانی وارد آن نشده و برای مدت طولانی با آن ارتباط دارند. رسالت اصلی این نظام از زمان پیدایش تاکنون، توسعه مرزهای دانش بوده است، اما با تغییرات اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی، مسئولیت‌های جدیدی از جمله تسهیل اشتغال جوانان نیز بر عهده آن گذاشته شده است. کشورهایی مانند آمریکا، آلمان و انگلیس سیاست‌های متعددی برای تقویت ارتباط دانشگاه با بازار کار اجرا می‌کنند تا فرصت‌های شغلی برای فارغ‌التحصیلان بهبود یابد. این سیاست‌ها شامل کارآموزی، آموزش مبتنی بر کار، درنظرگرفتن نتایج بازار کار به‌عنوان شاخص تخصیص بودجه دانشگاه‌ها، انتشار داده‌های عملکرد دانشگاه‌ها، اعطای بورس تحصیلی، همکاری با کارگزاری‌های کار یابی، نقش آفرینی دانشگاه‌ها در زیست‌بوم نوآوری و ارائه مدارک حرفه‌ای است.

چهار عامل اساسی در تحقق سیاست‌های اشتغال جوانان

چهار عامل زمینه‌ای نیز در تحقق این سیاست‌ها نقش کلیدی دارند و به افزایش اشتغال به‌موقع جوانان کمک می‌کنند: نبود تمرکزگرایی در اداره آموزش عالی، تعریف الگوی تحصیلی باهروقت، تقویت نظام آموزش عمومی و آماده‌سازی مهارتی دانشجویان، بهره‌گیری از این سیاست‌ها و عوامل زمینه‌ای، با توجه به ویژگی‌ها و اقتضای ملی، می‌تواند راهبرد های مؤثری برای ارتقای عملکرد دانشگاه‌ها و بهبود وضعیت اشتغال جوانان ارائه دهد. تحقیقات نشان می‌دهد دانشگاه‌ها نه‌تنها بستر توسعه علمی هستند، بلکه نقش مهمی در آماده‌سازی

ارانه تحصیل باهروقت و آموزش ترکیبی، به دانشجویان امکان حضور همزمان در تحصیل و اشتغال را می‌دهد. تجربه این کشورها نشان می‌دهد که ارتباط نزدیک دانشگاه با بازار کار، هم از طریق برنامه‌های تحصیلی و هم از طریق همکاری در پروژه‌های نوآورانه، می‌تواند مزیت‌های پژوهشی دانشگاه را بنیاز واقعی بازار هماهنگ کند. اشتغال فارغ‌التحصیلان از مزایای همدو تجربه کاری مرتبط برای دانشجویان فراهم آورد.

تغییرات سهم دانشجویان شاغل حین تحصیل در دانشگاه‌های انگلستان از سال ۲۰۱۵ تا سال ۲۰۲۳

منبع: گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس